

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (tretji senat)

z dne 11. maja 2005*

V združenih zadevah od T-160/02 do T-162/02,

Naipes Heraclio Fournier, SA, s sedežem v Vitorii (Španija), ki jo zastopa E. Armijo Chávarri, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga je najprej zastopal J. Crespo Carrillo, nato O. Montalto in I. de Medrano Caballero, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenient ka pred Sodiščem prve stopnje, je

France Cartes SAS, s sedežem v Saint Maxu (Francija), ki jo zastopa C. de Haas, odvetnik,

zaradi tožb zoper tri odločbe drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 28. februarja 2002 (zadeve R 771/2000-2, R 770/2000-2 in R 766/2000-2), ki se nanašajo na postopek ugotavljanja ničnosti, ki je potekal med Naipes Heraclio Fournier, SA in France Cartes SAS,

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (tretji senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, V. Tiili in O. Czúcz, sodnika,

sodni tajnik: I. Natsinas, administrator,

na podlagi tožb in odgovorov na tožbe, vloženih v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 17. maja 2002 in 16. junija 2003,

na podlagi odgovorov na tožbe in duplike UUNT, vloženih v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 22. novembra 2002 in 5. avgusta 2003,

na podlagi odgovorov in duplike intervenientke, vloženih v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 22. novembra 2002 in 7. novembra 2003,

na podlagi združitve predloženih zadev na koncu pisnega postopka, ustnega postopka in sodbe, v skladu s členom 50 Poslovnika Sodišča prve stopnje,

na podlagi obravnave z dne 30. novembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- ¹ Tožeča stranka je 1. aprila 1996 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila tri prijave znamke Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kot je bila spremenjena,

- 2 V zadevi T-160/02 je znamka, za katero je bila zahtevana registracija, figurativni znak, prikazan spodaj, ki je v skladu z opisom v prijavi modre, svetlomodre, rumene in rdeče barve ter predstavlja „meč“.

- 3 V zadevi T-161/02 je znamka, za katero je bila zahtevana registracija, figurativni znak, prikazan spodaj, ki je v skladu z opisom v prijavi rdeče, rumene, zelene, oker, rjave, modre in svetlomodre barve.

- 4 V zadevi T-162/02 je znamka, za katero je bila zahtevana registracija, figurativni znak, prikazan spodaj, ki je v skladu z opisom v prijavi rumene, oker, bele, rdeče, modre in zelene barve.

- 5 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, so iz razreda 16 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen, ter ustrezajo opisu „igralne karte“.
- 6 Prijavljene znamke so bile registrirane 15. aprila 1998.
- 7 Prav tako iz spisa izhaja, da je tožeča stranka leta 1998 pridobila registracijo kot znamko Skupnosti 23 figurativnih znamk, ki predstavljajo španske igralne karte ali simbole na teh kartah, med katerimi so tri opisane zgoraj.

- 8 Prav tako izhaja iz spisa, da je bila tožeča stranka imetnik avtorske pravice v predstavitvi vseh 48 španskih igralnih kart do 10. februarja 2000.
- 9 Na podlagi člena 51(1)(a) in (b) Uredbe št. 40/94 je intervenientka 7. aprila 1999 zaradi absolutnih razlogov za zavrnitev registracije, naštetih v členu 7(1), od (b) do (e), (iii) iste Uredbe, in ker tožeča stranka ob vložitvi zahteve za registracijo ni bila v dobri veri, vložila zahteve za ugotovitev ničnosti teh registracij.
- 10 Oddelek za izbris je 15. junija 2000 zavrnil zahtevo za ugotovitev ničnosti zadevnih znamk, ker so registracije imele pravno podlago, in intervenientki naložil plačilo stroškov.
- 11 Intervenientka je 19. julija 2000 pri UUNT vložila tri pritožbe na podlagi členov od 57 do 62 Uredbe št. 40/94.
- 12 Z odločbami z dne 28. februarja 2000 (zadeve R 771/2000-2, R 770/2000-2 in R 766/2000-2, v nadaljevanju: izpodbijane odločbe), sporočenimi tožeči stranki 9. marca 2002, je drugi odbor za pritožbe ugodil pritožbam intervenientke in razveljavil odločbe oddelka za izbris z dne 15. junija 2000. Odbor za pritožbe je menil, da zadevni znaki nimajo razlikovalnega značaja v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 in opisne narave v smislu člena 7(1)(c) iste Uredbe, kolikor bi jih povprečni potrošnik razumel kot igralne karte z lastnostmi španskih igralnih kart.

Predlogi strank

13 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- izpodbijane odločbe razveljavi;

- UUNT naloži plačilo stroškov.

14 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbe zavrne;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

15 Intervenientka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- potrdi izpodbijane odločbe;

- razglasi za nične zadevne znamke Skupnosti;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov intervenientke v postopku ugotovitve ničnosti in pritožbenem postopku.

Dopustnost predlogov in razlogov intervenientke

- 16 Tožeča stranka trdi, da Sodišče prve stopnje predlogov in razlogov intervenientke ne more upoštevati, kolikor se ne nanašajo na razveljavitev ali spremembo izpodbijane odločbe. Po mnenju tožeče stranke Sodišče prve stopnje ne more sočasno potrditi izpodbijanih odločb in ugoditi predlogom, naj Sodišče prve stopnje ugotovi ničnost zadevnih znamk zaradi drugih razlogov za zavrnitev, kot so tisti v izpodbijanih odločbah.
- 17 Glede tega Sodišče prve stopnje ponovno opozarja, da morajo imeti intervenienti v skladu s členom 134(2) Poslovnika iste procesne pravice kot stranke. Podprejo lahko predloge stranke, podajo zahteve in navajajo razloge, ki se razlikujejo od tistih, ki jih predlagajo stranke. V skladu z odstavkom 3 istega člena lahko intervenient v odgovoru na tožbo predlaga razveljavitev ali spremembo odločbe odbora za pritožbe o tožbenih razlogih, ki niso bili navedeni v tožbi, ter poda razloge in navedbe, ki niso bili navedeni v tožbi.
- 18 Zato je imela intervenientka pravico podati predloge in razloge, ki se razlikujejo od tistih, ki so jih podale stranke. V odgovoru na tožbo je intervenientka navedla: „Sodišče prve stopnje naj potrdi (izpodbijane odločbe) v delu, ki jih je razveljavil prvi oddelek za izbris; razglasi (zadevne) znamke za nične ter (tožeči) stranki naloži plačilo stroškov (intervenientke) v postopku ugotavljanja ničnosti in pritožbenem

postopku.“ Po mnenju tožeče stranke iz predlogov intervenientke ni izrecno razvidno, da je pričakovala, da bo Sodišče prve stopnje z uporabo določb člena 7(1) (a), (d), (e)(iii) Uredbe št. 40/94 in podredno člena 51(1)(b) iste Uredbe, preoblikovalo ali spremenilo izpodbijano odločbo.

- 19 Predloge intervenientke, predstavljene v točki 62 njenega odgovora na tožbo, je treba brati skupaj s točkama 8 in 9. V skladu s točko 8, „[n]aj Sodišče prve stopnje potrdi (izpodbijane) odločbe, kolikor ocenjujejo, da znaki niso imeli dovolj velikega razlikovalnega učinka za določitev igralnih kart v vsej Skupnosti na podlagi člena 7(2) ter 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94; naj razglasi, da so znamke nične na podlagi člena 7(1)(a)(d) in (e)(iii) [Uredbe št. 40/94] ter podredno, na podlagi člena 51(1)(b) [Uredbe št. 40/94]“. V skladu s točko 9 „mora Sodišče prve stopnje spremeniti [izpodbijane] odločbe, kolikor meni, da je imel znak razlikovalni učinek v Španiji in verjetno v Italiji“.
- 20 Iz spisov intervenientke, povzetih zgoraj v točki 19, jasno izhaja, da izpodbija le določene razloge, ki jih je navedel odbor za pritožbe, in predlaga, naj Sodišče prve stopnje sprejme dodatne razloge, na podlagi katerih je razglašena ničnost zadevne znamke upravičena. Intervenientka ne oporeka pomenu izpodbijanih odločb, ki so te znamke razglasile za nične. Zato se ne more upoštevati, da intervenientka zahteva spremembe izpodbijanih odločb v smislu člena 63 Uredbe št. 40/94.
- 21 Dalje intervenientka v bistvu od Sodišča prve stopnje zahteva, naj naloži UUNT razglasitev zadevnih znamk za nične.

- 22 Glede tega je treba ponovno poudariti, da mora UUNT v skladu s členom 63(6) Uredbe št. 40/94 storiti vse, kar je potrebno, za izvršitev sodbe Sodišča. Zato Sodišču prve stopnje ni treba dajati navodil UUNT. Naloga UUNT je, da iz izreka sodbe ali razlogov sodbe Sodišča prve stopnje izloči posledice (sodbe Sodišča prve stopnje z dne 31. januarja 2001 v zadevi Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld proti UUNT (Giroform), T-331/99, Recueil, str. II-433, točka 33; z dne 27. februarja 2002 v zadevi Eurocool Logistik proti UUNT (EUROCOOL), T-34/00, Recueil, str. II-683, točka 12, in z dne 3. julija 2003 v zadevi Alejandro proti UUNT – Anheuser-Busch (BUDMEN), T-129/01, Recueil, str. II-2251, točka 22). Predlogi intervenientke, naj Sodišče prve stopnje UUNT pozove, naj razglasi zadevne znamke za nične, torej niso dopustni.
- 23 Intervenientka nazadnje zahteva, naj se tožeči stranki naloži plačilo stroškov postopka ugotovitve ničnosti in pritožbenega postopka.
- 24 V smislu člena 136(2) Poslovnika je treba poudariti, da se „stroški, ki so bili nujni za stranke v postopku pred odborom za pritožbe, in stroški, ki so nastali zaradi vložitve prevodov pisnih vlog ali pisanj v jezik postopka iz člena 131(4), pododstavek 2, štejejo za stroške, ki se povrnejo“. Zato se stroški, ki so nastali v postopku razglasitve ničnosti, ne štejejo za stroške, ki se povrnejo. Predloge intervenientke, naj se tožeči stranki naloži plačilo stroškov, je torej treba zavrnilo kot nedopustne v delu glede stroškov, nastalih v postopku ugotavljanja ničnosti.

Temelj

- 25 V utemeljitev tožbe na razveljavitev tožeča stranka navaja dva tožbena razloga, in sicer kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 in kršitev člena 7(1)(c) iste Uredbe.

26 Najprej je treba preučiti drugi tožbeni razlog.

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94

Trditve strank

- 27 Tožeča stranka poudarja, da se prepoved iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 nanaša na pokazatelje, ki se običajno uporabljajo za opis glavnih značilnosti proizvoda ali storitve in tudi pokazatelje, za katere je razumno verjetno, da bodo izpolnili vlogo posredovanja informacij. Ta prepoved zato nima drugega namena kot izogniti se registraciji znamke znaka ali pokazateljev, ki zaradi njihovih podobnosti s sredstvi, ki se običajno uporabljajo za označevanje proizvodov, storitev ali njihovih značilnosti, ne morejo izpolniti funkcije identifikacije podjetij, ki jih tržijo.
- 28 V tem primeru je odbor za pritožbe napačno upošteval, da so zadevne znamke sestavljene izključno iz znakov, ki opisujejo značilnosti proizvodov, na katere se nanašajo. Tožeča stranka meni, da se je odbor za pritožbe omejil na preučevanje barv meča in kija igralnih kart, ob upoštevanju člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94.
- 29 S tem odbor za pritožbe ni oblikoval neodvisne in samostojne utemeljitve glede domnevne kršitve člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 za zadevne znamke.

- 30 Med drugim je odbor za pritožbe zelo razširil področje uporabe prepovedi, predvidene s to določbo. Znaka, ki predstavljata konjenika s kijem in kralja mečev, nista sestavljena le iz opisnih elementov.
- 31 Glede konjenika s kijem vsebuje znamka prvi, domnevno opisni element, v tem primeru kij, ki ga nosi konjenik, in drugi element, ki v nobenem primeru ne ustreza tej definiciji, namreč risbi konjenika, ki je pomembnejši ter daje znamki posamični in opisni značaj, ki presega domnevno opisno dimenzijo vsakega, posamezno obravnavanega elementa. Enaka presoja velja za risbo kralja mečev, saj je domnevno opisni element meč, ki ga nosi kralj.
- 32 Odbor za pritožbe ni upošteval dejstva, da podobe, ki sestavljajo zadevne znamke, niso znaki, ki so namenjeni identifikaciji določene vrste proizvodov, kot so španske igralne karte barve meča ali kija, ampak so posamezne in posebne podobe, med mnogimi drugimi, katerih namen je označiti meč ali eno od kart te igre. Tožeča stranka poudarja, da obstaja stotine različnih predstavitev za identifikacijo desetih ali dvanajstih kart barve meča ali kija, ki tvorijo igro s španskimi igralnimi kartami, ki jo sestavlja 40 ali 48 kart. Glede meča risba, ki predstavlja zadevno znamko, ne ustreza nobeni karti španske igre, saj gre za fantazijsko podobo. Dokumenti, predstavljeni pred UUNT, dokazujejo, da ne obstaja nobeno pravilo ali omejitev glede oblike, barve ali podrobnosti, ki označujejo like na španskih igralnih kartah.
- 33 Tožeča stranka izpodbija trditev odbora za pritožbe, da bo ciljna javnost, ki ne živi v Španiji ali Italiji, znamke zaznala kot znamko ene od barv španskih igralnih kart. Dejansko je malo verjetno, da bi zunaj navedenih držav živeča javnost vedela, da ima

igra s španskimi kartami štiri barve, vključno z mečem in s kijem, ter neposredno in takoj povezala zadevne znake in različne barve španskih igralnih kart.

- 34 Tožeča stranka meni, da ko je potencialni uporabnik igralnih kart soočen z zadevnimi grafičnimi predstavitvami, teh znakov ne bo zaznaval kot namigovanje na eno od barv španskih igralnih kart (pri podobi majhnega meča) ali na eno od španskih igralnih kart (za simbole, ki predstavljajo konjenika s kijem in kralja mečev), temveč jih bo zaznaval kot znake v povezavi z določenim proizvajalcem igralnih kart.
- 35 UUNT poudarja, da je odbor za pritožbe pravilno uporabil Uredbo št. 40/94, saj ni ocenil, da sta bila oba v členu 7(1)(b) in (c) omenjene Uredbe navedena absolutna razloga za zavrnitev medsebojno odvisna in ni oporekal, da je imel vsak od teh razlogov svoje področje uporabe. To ni ovira za to, da odbor za pritožbe na podlagi istega argumenta zaključi, da absolutni razlogi za zavrnitev zajemajo zadevne znake.
- 36 Zato je odbor za pritožbe pravilno ocenil, da so se preprost in navaden meč ter preproste in navadne karte, ki predstavljajo konjenika s kijem in kralja mečev, takoj in neposredno navezovali na proizvode, ki naj bi jih identificirali ti znaki, in pravilno zaključil, da so bili znaki opisni, ker bi jih povprečni potrošniki razumeli, kot da predstavljajo značilnosti španskih igralnih kart.
- 37 Intervenient ka trdi, da so zadevne znamke sestavljene izključno iz znakov, ki opisujejo značilnosti zadevnih proizvodov, namreč špansko igralno karto, barve

meča in vrednosti ena, špansko igralno karto, barve kija in podobe konjenika, ter špansko igralno karto, barve meča in podobe kralja. Teh znakov se v nobenem primeru ne bi moglo zaznavati, kot da označujejo drugo igro z igralnimi kartami. Zato bi bila ciljna javnost nemudoma obveščena o vrsti proizvoda (igralna karta), namenu proizvoda (del seta kart, namenjenih igri) ter o kakovosti, količini in vrednosti tega proizvoda.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 38 Opozoriti je treba, da se v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 zavrne registracijo „znamk, ki jih sestavljajo izključno znaki ali podatki, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge lastnosti blaga ali storitve“. Poleg tega člen 7(2) iste Uredbe določa, da se „odstavek 1 [...] uporablja ne glede na to, da razlogi proti registraciji obstajajo le v delu Skupnosti“.
- 39 Člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 preprečuje, da bi bili znaki ali podatki, ki jih pokriva, rezervirani samo za eno podjetje le zaradi njihove registracije kot znamke. Ta določba zasleduje tudi splošni interes, ki zahteva, da lahko te znake ali podatke vsi prosto uporabljajo (glej po analogiji sodbe Sodišča z dne 4. maja 1999 v združenih zadevah Windsurfing Chiemsee, C-108/97 in C-109/97, Recueil, str. I-2779, točka 25; z dne 8. aprila 2003 v združenih zadevah Linde in drugi, od C-53/01 do C-55/01, Recueil, str. I-3161, točka 73; z dne 6. maja 2003 v zadevi Libertel, C-104/01, Recueil, str. I-3793, točka 52; z dne 12. februarja 2004 v zadevi Campina Melkunie, C-265/00, Recueil, str. I-1699, točka 35, in v zadevi Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Recueil, str. I-1619, točka 95).

- 40 Znaki ali podatki, določeni v členu 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, so tisti, ki torej lahko ob normalni uporabi z vidika potrošnika označujejo, ali neposredno ali z omembo ene od svojih bistvenih značilnosti proizvod oziroma storitev, kot so te, za katere je bila zahtevana registracija (sodba Sodišča z dne 20. septembra 2001 v zadevi Procter & Gamble proti UUNT, C-383/99 P, Recueil, str. I-6251, točka 39).
- 41 Razlikovalni učinek znamke mora biti ocenjen glede na proizvode ali storitve, za katere je bila zahtevana registracija, ter glede na zaznavo ciljne javnosti, ki jo sestavljajo potrošniki teh proizvodov in storitev (sodba Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2002 v zadevi DaimlerChrysler proti UUNT (CARCARD), T-356/00, Recueil, str. II-1963, točka 25).
- 42 V tem primeru je najprej treba poudariti, da so proizvodi, označeni z zadevno znamko, igralne karte. Med drugim je ugotovljeno, da se zlasti tako imenovane španske igralne karte običajno uporabljajo v Španiji, čeprav tožeča stranka trdi, da uporablja zadevne znamke za druge vrste igralnih kart.
- 43 Iz spisa izhaja, da je igra s španskimi kartami („la baraja española“) sestavljena iz 40 ali 48 kart, ki si sledijo od asa do sedmice ali osmice, ki ji sledi fant („sota“), konjenik („caballo“) in kralj („rey“). Štiri barve so zlatniki („oros“), sablje („copas“), kiji („bastos“) in meči („espadas“).
- 44 Ugotovljeno je torej, da dve od treh zadevnih znamk predstavljata dve španski karti: konjenika s kijem (zadeva T-161/02) in kralja mečev (zadeva T-162/02). Predstavitev meča (zadeva T-160/02) ne ustreza predstavitvi ene od teh kart, temveč je iz elementa v obliki simbola, ki se uporablja za predstavitev barve za te karte v barvi

meča. Ne predstavlja vrednosti ena ali „asa“ barve meča, kot nasprotno trdi intervenientka. Iz spisa dejansko izhaja, da je karta, ki predstavlja as barve meča drugačna od simbola, predstavljenega zgoraj v točki 2.

- 45 Glede ciljne javnosti je treba poudariti, da vključuje vse potencialne potrošnike igralnih kart, zlasti španske. Zadevni proizvodi so namenjeni široki potrošnji in ne le profesionalnim ali amaterskim igralcem kart, kajti za vsakega posameznika obstaja verjetnost, da kupi takšen proizvod, ali redno ali občasno. Zato so ciljna javnost povprečni normalno osveščeni in preudarni potrošniki, zlasti v Španiji.
- 46 Tako je treba, prvič, zaradi uporabe člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 preveriti, ali obstaja, z vidika ciljne javnosti, dovolj neposredno in konkretno razmerje med figurativnimi znamkami, ki predstavljajo konjenika s kijem in kralja mečev, ter kategorijami proizvodov, za katere je bila registracija odobrena (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2002 v zadevi DaimlerChrysler proti UUNT (TELE AID), T-355/00, Recueil, str. II-1939, točka 28).
- 47 Glede tega je treba poudariti, da risbe konjenika s kijem in kralja z mečem ciljno javnost takoj spomnijo na igralne karte, tudi če del te javnosti nujno ne pozna španskih igralnih kart. Vsi, ki so igrali s katero koli vrsto kart, v teh risbah zaznavajo igralno karto, ob upoštevanju, da sta kralj in konjenik simbola, ki se pogosto uporabljata pri igralnih kartah. Te ugotovitve ne ovrže dejstvo, da del javnosti, ki ne pozna španskih igralnih kart, ne more nujno vzpostaviti neposredne povezave med temi risbami ter specifično barvo in vrednostjo vsake od teh dveh kart.

- 48 V vsakem primeru zadevne risbe v zavesti španske javnosti neposredno določajo barvo in natančno vrednost obeh španskih igralnih kart. Potencialnega španskega potrošnika igralnih kart bo vsak zadevni znak spomnil na specifično karto.
- 49 V tej zvezi je treba opozoriti, da kljub obstoju številnih različnih predstavitev, ki omogočajo identifikacijo kart določene barve, kot poudarja tožeča stranka, vsako podjetje, ki proizvaja in trži španske igralne karte, neizogibno uporablja simbole konjenika in kija za identifikacijo ustrezne karte vrednosti enajst ter barve meča ali karte kralja in meča za identifikacijo karte, ki ustreza vrednosti dvanajst barve meča. Zato se ne more pritrčiti argumentu tožeče stranke, da ni nobenih pravil ali omejitev glede oblike, barve ali podrobnosti, ki označujejo podobe španskih igralnih kart.
- 50 Še več, čeprav člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 določa, da mora biti znamka, za uveljavitev razloga za zavrnitev tu navedene registracije, sestavljena „izključno“ iz znakov ali podatkov, ki lahko označujejo značilnosti zadevnih proizvodov ali storitev, pa nasprotno ne zahteva, da so ti znaki ali podatki ekskluzivni način označevanja omenjenih značilnosti (glej po analogiji zgoraj navedeni sodbi Campina Melkunie, točka 42, in Koninklijke KPN Nederland, točka 57). Zato možnost, da se konjenika, kralja, meč ali kij, nariše nekoliko drugače, ne spremeni dejstva, da imajo zadevne znamke opisne značilnosti igralnih kart.
- 51 Posledično, in zlasti za špansko javnost, obstaja neposredna in konkretna povezava med zadevnimi znamkami in igralnimi kartami.

- 52 Drugič, treba je preveriti, ali obstaja z vidika ciljne javnosti dovolj neposredna in konkretna povezava med figurativno znamko, ki zadeva predstavitev meča, ter kategorijami proizvodov, za katere je bila dovoljena registracija.
- 53 Potencialnega potrošnika, uporabnika igralnih kart, vsaj v Španiji zadevni znaki spomnijo na eno od barv seta španskih igralnih kart. Zato obstaja vsaj za špansko javnost neposredna in konkretna povezava med zadevno znamko ter zadevnimi proizvodi, torej igralnimi kartami.
- 54 Tudi vsa podjetja, ki proizvajajo in tržijo španske igralne karte, neizogibno uporabljajo simbol meča za identifikacijo kart barve meča.
- 55 Ob upoštevanju, da za absolutni razlog za zavrnitev registracije zadostuje, da v delu Skupnosti obstaja en tak absolutni razlog, zadošča, da je figurativni znak v obliki predstavitve meča opisen v Španiji.
- 56 Tretjič, v nasprotju s tem, kar zatrjuje tožeča stranka, bi lahko registracija zadevnih znakov preprečila registracije ali uporabo drugih risb barve meča ali igralnih kart, ki ustrezajo konjeniku s kijem in kralju mečev španskih igralnih kart.

- 57 V teh okoliščinah je treba poudariti, da zadevne znamke opisujejo lastnosti označenih proizvodov.
- 58 Glede argumenta tožeče stranke, da odbor za pritožbe ni oblikoval nobenega samostojnega in neodvisnega sklepanja glede domnevne kršitve člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, je treba potrditi, da je vsak od razlogov za zavrnitev registracije, naštetih v členu 7(1), Uredbe št. 40/94, neodvisen in zahteva ločen preizkus. Poleg tega je treba omenjene razloge za zavrnitev razlagati ob upoštevanju splošnega interesa, ki poudarja vsakega med njimi. Splošni interes, ki se ga upošteva pri preizkusu vsakega izmed razlogov za zavrnitev, lahko izraža različne ocene glede na zadevne razloge za zavrnitev (sodbi Sodišča z dne 29. aprila 2004 v združenih zadevah Henkel proti UUNT, C-456/01 P in C-457/01 P, Recueil, str. I-5089, točki 45 in 46, in z dne 16. septembra 2004, SAT.1 proti UUNT, C-329/02 P, ZOdI., str. I-8317, točka 25).
- 59 Vendar obstaja očiten presek področij uporabe glede razlogov za zavrnitev, navedenih v členu 7(1), od (b) do (d), Uredbe št. 40/94. Še posebno znamka, ki opisuje lastnosti proizvodov ali storitev v smislu člena 7(1)(c) navedene Uredbe, glede tega dejstva nima nujno razlikovalnega učinka v zvezi s temi proizvodi ali storitvami v smislu iste določbe, točka (1)(b). Vendar je lahko znamka brez razlikovalnega učinka v zvezi s temi proizvodi ali storitvami zaradi drugih razlogov, kot je dejstvo, da ima morda opisni značaj (glej po analogiji zgoraj navedeni sodbi Campina Melkunie, točki 18 in 19, ter Koninklijke KPN Nederland, točki 85 in 86).
- 60 V tem primeru dejstvo, da je odbor za pritožbe odločil, da so bili zadevni znaki hkrati brez razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 in opisni v smislu člena 7(1)(c) iste Uredbe, kolikor bi jih povprečni uporabnik igralnih kart razumel, da imajo značilnosti španskih igralnih kart, ne predstavlja kršitve člena 7(1)

Uredbe št. 40/94. V nasprotju s tem, kar je tožeča stranka navedla na obravnavi, sklepanje, na katerem temeljijo izpodbijane odločbe, ni v nasprotju z načeli, določenimi v zgoraj navedeni sodbi v zadevi SAT.1 proti UUNT, če je izpolnjen pogoj uporabe člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/04.

- 61 Zato je treba drugi tožbeni razlog tožeče stranke zavriniti.
- 62 V teh okoliščinah in ker zadostuje, da se uporabi eden od v določbi navedenih absolutnih razlogov za zavrnitev, da se znaka ne more registrirati kot znamke Skupnosti (sodba Sodišča z dne 19. septembra 2002 v zadevi DKV proti UUNT, C-104/00 P, Recueil, str. I-7561, točka 29, zgoraj navedena sodba Giroform, točka 30, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. novembra 2003 v zadevi Quick proti UUNT (Quick), T-348/02, Recueil, str. II-5071, točka 37), prvega tožbenega razloga tožeče stranke ni več treba preizkusiti.
- 63 Glede na vse navedeno je treba tožbo zavriniti.

Stroški

- 64 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se stranki, ki z zahtevkom ni uspela, naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeči stranki, ki z zahtevkom ni uspela, se naloži plačilo stroškov, kot sta predlagala UUNT in intervenientka, razen stroškov, ki jih je imela intervenientka v postopku pred oddelkom za izbris.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (tretji senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Predlog intervenientke, naj se tožeči stranki naloži plačilo stroškov, se zavrne kot nedopustene, in sicer v delu, v katerem se nanaša na stroške, ki so nastali v postopku pred oddelkom za izbris.**
- 3. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov, nastalih v postopku pred Uradom za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), in preostalih stroškov intervenientke.**
- 4. V preostalem se predlogi intervenientke zavrnejo.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 11. maja 2005.

Sodni tajnik

Predsednik

H. Jung

M. Jaeger

II - 1666